

ת"פ 15195/01/16 - מדינת ישראל נגד ה ש

בית משפט השלום בירושלים

16 נובמבר 2016

ת"פ 15195-01-16 מדינת ישראל נ' ש

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד דינה דוד - ענף תביעות

המאשימה

ירושלים

נגד

ה ש

הנאשמים

ע"י ב"כ עוה"ד עזמי

גזר דין

הנאשם, תושב ירושלים, יליד שנת 1966, נשוי ואב ל-7 ילדים, הורשע, על-פי הודאתו, בעבירה של תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש לפי סעיף 368(א)1 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הודאתו של הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, לפיו נשלח הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר. הנאשם נשלח אף לממונה על עבודות השירות להכנת חוות דעת בעניינו.

מכתב האישום עולה כי ביום 30.7.14 בכפר עקב תקף הנאשם את אחיינו בן 13 שנה וגרם לו חבלה של ממש. הנאשם הטיח את ראשו של הנאשם בקיר, היכה את הקטין באמצעות אגרופו בפניו של הקטין. כתוצאה ממעשה זה נגרמו לקטין המטומה בראשו בצד ימין, שפשופים בצוואר ובפנים. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה כי אמנם אין לנאשם הרשעות קודמות אולם נוכח הערכים המוגנים שהם ביטחון ושלמות גופו וכבודו של הנאשם, יש למצות את הדין עם הנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר בפועל. על פי מתחם הענישה שציינה ב"כ המאשימה מדובר במאסר בפועל למשך חודשים אחדים עד ל-18 חודשי מאסר בפועל. משכך מבקשת ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של מספר חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה. בטיעוניה נמנעה ב"כ המאשימה מלבקש הטלת קנס או פיצוי למתלונן. עוד ציינה ב"כ המאשימה בטיעוניה, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות כאמור בתסקיר שירות המבחן.

מנגד, טען הסניגור כי מדובר בנאשם שהינו נשוי ואב ל-7 ילדים, בן 51, עובד במכולת ומשתכר סך של 150 ₪ ליום, מצבו הבריאותי אינו תקין ולעניין זה הציג תיעוד רפואי המעיד על מצבו. כמו"כ הציג ב"כ הנאשם הסכם "סולחה" בין הצדדים הערוך בשפה הערבית ובשלב זה ביהמ"ש לא נחשף לאמור בו תוך הנחה כי מדובר אכן בהסכם שמביא שלום בין הניצים. הסניגור טען כי מדובר בתסקיר חיובי והפנה לקטעים נרחבים מהאמור בו, אשר לדעתו מדובר באדם שעל בית המשפט לבוא לקראתו ולא להשית עליו עונש מאסר בפועל. בטיעונו מבקש הסניגור להסתפק במאסר על תנאי ובביצוע של"צ.

שמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים וכן עיינתי בתסקיר שירות המבחן ובחוות דעת הממונה. אשר למתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113, נראה כי בנסיבות העניין שמדובר בתקיפת קטין שנגרמו לו חבלות של ממש, המתחם הוא מאסר בן 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. כפי שציינה ב"כ המאשימה, הערכים המוגנים שנפגעו הינם פגיעה בביטחון ובשלמות גופו ובכבודו של הנאשם. ברגיל, ראוי כי יוטל על נאשם שביצע עבירות שכאלה מאסר בפועל לתקופה ממושכת. יחד עם זאת, התחשבתי באמור בתסקיר, העובדה כי מדובר באדם מבוגר בן 51, אב ל-7 ילדים, משתכר בקושי רב וכן מצבו הבריאותי אינו שפיר. כמו"כ, התחשבתי במסמך המכונה "סולחה", אשר סומן נ/1, לפיו הגיעו הצדדים לידי הסדר אשר תורגם ע"י מתורגמן ביהמ"ש בו מצוין כי הנפגע מחל לנאשם ומוותר על תביעה כנגד הנאשם ונראה כי הצדדים סיימו את הסכסוך ביניהם.

מחוות הדעת של הממונה, נמצא כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות וזאת עקב מצבו הרפואי. בנסיבות אלה, נוכח חומרת העבירה אותה ביצע הנאשם כנגד קטין אשר נגרמו לו חבלות של ממש ובהעדר המלצה לביצוע של"צ, אין לי אלא לשלוח את הנאשם למאסר בפועל, ולו לתקופה קצרה.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 3 חודשים. הנאשם יתייצב ביום 1.1.17 בשעה 08:30 בבית המעצר במגרש הרוסים.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מהיום על העבירה בה הורשע.
3. אשר לקנס או לפיצוי למתלונן - בנסיבות העניין אני נמנע מהטלת קנס נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, ומפיצוי נוכח האמור במסמך נ/1.

העתק יישלח לממונה על עבודות השירות.

העתק יישלח לשירות המבחן.

הודע על זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, במעמד הנוכחים.